

Naar burde det Forhold, som er opstillet i Lovforslaget, ikke være gjældende, fordi det efter min Mening er et ubilligt Forhold. At Communalbestyrelsen i denne Henseende skulde trænge til yderligere at yttre sig, troer jeg ikke. Den samlede Communalbestyrelse, saavel Magistraten som Borgerrepræsentanterne, have jo netop indstillet, at disse to særskilte Skatter maatte ligelig fordeles, og den ærede Indenrigsminister har endogsaa i det andet Thing udtalt sig derhen — i det Mindste har jeg forstaaet det saaledes — at han egentlig ikke vilde have Noget imod, at disse to Skatter bleve eens; om det nu var for Aaret 1859 eller for Fremtiden, det er mig ikke ganske klart. Hvad det angaaer, at der her i Thinget skulde favnes Overveielse til enten at antage det Forslag, som jeg er fremkommet med, hvilket den ærede Landstingsmand troede fornødent, forinden han kunde gaae ind paa den af mig opstillede Deling, eller det af mig Tilføiede om, at der skulde indføres en Fællesskat, lignet efter Formue og Leilighed, da havde jeg mindst troet, at denne ærede Landstingsmand manglede Oplysning i saa Henseende, eftersom han jo er i Besiddelse af, hvad Regjeringen her har forelagt os, og af samtlige Forhandlinger i det andet Thing, hvor der er fremkommet Oplysninger, som jeg troer ville være tilstrækkelige for ham, og jeg antager i det Hele for Thinget, til derefter at tage en Beslutning. Min Mening med at stille mit Forslag om, at disse to Skatter burde fordeles i et lige Forhold, har kun været den, at det bedst opnaaedes ved, at Skatterne bleve lige fordeelte, istedetfor $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{3}$.

Den ærede første Landstingsmand for 1ste Kreds (Andræ) bemærkede, at jeg vilde, at der skulde indføres en ganske anden Skat istedetfor Næringskatten. Efter hvad jeg allerede ved 1ste Behandling og deels igaar udtalte, er Næringskatten nærmest en Formue- og Leilighedskat og bliver ikke forandret ved at forenes i en saadan Fællesskat for Næringsbrugere og Ikke-Næringsbrugere. Jeg kan ikke fravige, at den er dette her i Kjøbenhavn. Derimod turde det forholde sig anderledes i de andre Kjøbstæder, hvor, efter hvad jeg har er-

faret, de Næringsbrugere, der sættes i Næringskat, paalignes i det mindste et lige Antal Portioner Formue- og Leilighedskat; men det er ikke nødvendigt her. Naar man finder, at en Næringsdrivende ikke kan svare nogen Hjælpekat, saa bliver han alene ansat til Næringskat, og man tager saaledes Hensyn til, at han ikke har Andet, end hvad han behøver til sin Bedrift. Jeg har allerede tidligere udtalt, at Næringskatten nærmest er en Formue- og Leilighedskat derved, at naar af to Haandværkere, der drive en Bedrift i samme Omfang, den ene har en talrig Familie at forsørge, sættes han noget ringere end den, hvem dette ikke er Tilfældet med, ligesom ogsaa den Omstændighed, at den Eine maatte have noget Mere imellem Hænder end den Anden, hvad naturligtvis bidrager til, at han med større Fordeel kan drive sit Haandværk, gjør, at han kan ansættes noget høiere til Skat. Den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at, naar jeg i mit andet Vædringsforslag havde foreslaaet, at Næringskatten og Hjælpe-katten i Fremtiden skulde forenes til een fælles Skat, saa kunde han paa ingen Maade gaae ind derpaa, da det var det Samme som at binde Landstinget og paa en Maade indskrænke Rigsdagens Myndighed. Det er langt fra, at dette har været Meningen, men Hensigten er kun, at Communalbestyrelsen derefter skulde fremkomme med Forslag om, hvorledes denne Skat kunde paa bedste Maade lignedes, efterat Folkethinget har udtalt sig herom, som skeet er, at disse to Skatter burde forenes til een fælles Skat, men har kun ikke ligefrem indstillet det i selve Lovudkastet, idet man er gaaet ind fra, at Communalbestyrelsen selv, efter hvad der ligger for, vilde fremkomme med et saadant Forslag. Naar saaledes den ærede Rigsdagsmand talte om Forandring eller Ophør af Næringskatten, saa er det, som sagt, ikke nogen Forandring, idet Næringskatten, der nærmest lignedes efter Formue og Leilighed, vil komme til at gaae under den af mig foreslaaede Fællesskat efter Formue og Leilighed, vil udgjøre en Deel af denne Fællesskat og vil fremdeles vedblive at paalignes Næringsbrugere paa samme Maade som nu. Naar den ærede Rigsdagsmand nærede sig Betænkelighed ved,